

Christi Himmelfahrt

Apostelgeschichte 1,1-11

Im ersten Buch, lieber Theophilus, habe ich über alles berichtet, was Jesus von Anfang an getan und gelehrt hat, bis zu dem Tag, an dem er in den Himmel aufgenommen wurde. Vorher hat er den Aposteln, die er sich durch den Heiligen Geist erwählt hatte, Weisung gegeben. Ihnen hat er nach seinem Leiden durch viele Beweise gezeigt, dass er lebt; vierzig Tage hindurch ist er ihnen erschienen und hat vom Reich Gottes gesprochen. Beim gemeinsamen Mahl gebot er ihnen: Geht nicht weg von Jerusalem, sondern wartet auf die Verheißung des Vaters, die ihr von mir vernommen habt! Denn Johannes hat mit Wasser getauft, ihr aber werdet schon in wenigen Tagen mit dem Heiligen Geist getauft werden. Als sie nun beisammen waren, fragten sie ihn: Herr, stellst du in dieser Zeit das Reich für Israel wieder her? Er sagte zu ihnen: Euch steht es nicht zu, Zeiten und Fristen zu erfahren, die der Vater in seiner Macht festgesetzt hat. Aber ihr werdet Kraft empfangen, wenn der Heilige Geist auf euch herabkommen wird; und ihr werdet meine Zeugen sein in Jerusalem und in ganz Judäa und Samarien und bis an die Grenzen der Erde. Als er das gesagt hatte, wurde er vor ihren Augen emporgehoben und eine Wolke nahm ihn auf und entzog ihn ihren Blicken. Während sie unverwandt ihm nach zum Himmel emporschauten, siehe, da standen zwei Männer in weißen Gewändern bei ihnen und sagten: Ihr Männer von Galiläa, was steht ihr da und schaut zum Himmel empor? Dieser Jesus, der von euch fort in den Himmel aufgenommen wurde, wird ebenso wiederkommen, wie ihr ihn habt zum Himmel hingehen sehen.

ВОЗНЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО

Діянь 1, 1-11

Першу книгу я уклав про все, Теофіле, що Ісус почав робити й навчати, аж до того дня, коли, давши через Святого Духа накази апостолам, яких вибрав, Він був вознесений; перед ними же Він показав себе живим після своїх страждань, з багатьма доказами, з'являючись їм упродовж сорока днів і говорячи про те, що стосується Царства Божого. І за спільним столом Він звелів їм з Єрусалима не відходити, але очікувати обітниць Отця: «Про неї ви чули від Мене, бо Йоан хрестив водою, ви ж за декілька тих днів будете хрещені Духом Святим!» А вони зійшлися й запитували Його, кажучи: «Господи, чи не в цей час Ти відновиш царство Ізраїля?» Та Він сказав їм: «Не вам знати час і годину, котрі Отець встановив своєю владою, але ви приймете силу Святого Духа, який зійде на вас, і ви будете Моїми свідками в Єрусалимі, по всій Юдеї та Самарії – і аж до краю землі!» Сказавши це, поки вони дивилися, Він був піднятий, і хмара забрала Його з їхніх очей. Як вони вдивлялися в небо, коли Він віддалявся, то два мужі в білих одежах постали перед ними і сказали: «Галілейські мужі, чого стоїте, вдивляючись у небо? Цей Ісус, який був вознесений від вас на небо, прийде так само, як оце ви бачили, коли Він відходив на небо!»

Еф 1, 17-23

Брати! Бог Господа нашого Ісуса Христа, Отець слави, нехай дасть вам Духа мудрості й об'явлення для Його пізнання, просвітивши очі вашого серця, щоб ви знали, якою є надія Його покликання, яке багатство слави Його спадщини у святих, яка неосяжна велич Його сили в нас, котрі віримо, згідно з дією могутності Його сили, що Він її здійснив у Христі, воскресивши Його з мертвих і посадивши праворуч себе на небесах, – вище від усякого начальства, влади, сили, панування і всякого імені, яким іменують не тільки у цьому віці, але й у майбутньому. І Він усе підкорив під Його ноги і поставив Його над усім – як Голову Церкви, яка є Його тілом, повнотою Того, хто наповняє все в усьому!

Мк 16, 15-20

Того часу Ісус, являючи себе Одинадцятьом, сказав їм: «Ідучи по цілому світі, проголошуйте Євангеліє усьому творінню. Хто повірить і охреститься, буде спасений, а хто не повірить, осуджений буде. І такі знамення будуть супроводжувати тих, хто повірив: Моїм Ім'ям виганятимуть бісів, говоритимуть новими мовами, братимуть у руки зміїв; і хоча щось смертоносне вип'ють, їм не зашкодить; будуть покладати руки на хворих, і вони ставатимуть здоровими». Після того, як Господь Ісус промовив до них, Він був вознесений на небо і сів праворуч Бога. Вони ж пішли і проповідували всюди, в той же час Господь співдіяв з ними і стверджував слово знаменнями, які його супроводжували.

Epheser 1,17-23

Schwestern und Brüder! Der Gott Jesu Christi, unseres Herrn, der Vater der Herrlichkeit, gebe euch den Geist der Weisheit und Offenbarung, damit ihr ihn erkennt. Er erleuchte die Augen eures Herzens, damit ihr versteht, zu welcher Hoffnung ihr durch ihn berufen seid, welchen Reichtum die Herrlichkeit seines Erbes den Heiligen schenkt und wie überragend groß seine Macht sich an uns, den Gläubigen, erweist durch das Wirken seiner Kraft und Stärke. Er ließ sie wirksam werden in Christus, den er von den Toten auferweckt und im Himmel auf den Platz zu seiner Rechten erhoben hat, hoch über jegliche Hoheit und Gewalt, Macht und Herrschaft und über jeden Namen, der nicht nur in dieser Weltzeit, sondern auch in der künftigen genannt wird. Alles hat er ihm zu Füßen gelegt und ihn, der als Haupt alles überragt, über die Kirche gesetzt. Sie ist sein Leib, die Fülle dessen, der das All in allem erfüllt.

Markus 16,15-20

In jener Zeit erschien Jesus den Elf und sprach zu ihnen: Geht hinaus in die ganze Welt und verkündet das Evangelium der ganzen Schöpfung! Wer glaubt und sich taufen lässt, wird gerettet; wer aber nicht glaubt, wird verurteilt werden. Und durch die, die zum Glauben gekommen sind, werden folgende Zeichen geschehen: In meinem Namen werden sie Dämonen austreiben; sie werden in neuen Sprachen reden; wenn sie Schlangen anfassen oder tödliches Gift trinken, wird es ihnen nicht schaden; und die Kranken, denen sie die Hände auflegen, werden gesund werden. Nachdem Jesus, der Herr, dies zu ihnen gesagt hatte, wurde er in den Himmel aufgenommen und setzte sich zur Rechten Gottes. Sie aber zogen aus und verkündeten überall. Der Herr stand ihnen bei und bekräftigte das Wort durch die Zeichen, die es begleiteten.